

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DÍJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többzsöri vagy terjedelmes hirdetésekül árlérogedés adatik.

MEGJELNIK MINDEN VASARNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KÓRÓSI-NAGY-ÚTCA, 7. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

Bélyegjű minden beiktatásért 30 kr.

A választások előtt.

Az országgyűlés szerepének utolsó jelenetét játssa. Az elmult három esztendőben alkotott törvényei mutatják, mire volt képes, most agor korr éli, a vénség sok gyengeségével, hibájával. Jobb ha már meghal, úgy is csak haldoklik.

A kormány hivatkozni fog a nemzetre, s a különböző pártok szintén a nemzetre apellálnak.

Meg lesz tehát kérdezve minden felől s a közvélemény, — hadd lássa mindenki, mi a nemzet közvéleménye. A nemzet várja a választásokat.

A pártok bomladoznak, szervezkednek, s a bomladoszás pusztító hatása, épen úgy mint a szervezkedés készülődése olyan port vernek fel már most, hogy az mint sötét ködtömeg borul az országra, melyben — mindenki tudja — könnyű a tévedés, könnyű a hínárba szakadás.

A sötét ködtömegben, reakzionárius, ultramontán, feudális és szabadelvű alakok tűnnek fel, majd körülteve együtt egymásért, majd szemben egymással, készek a legadázabb küzdelemre, de az irány, melyben haladni, s a hozzájuk csatlakozók vezetni fogják, még nincs megjelölve, csak egy jelszó hangzik, tisztán, érthetőleg: „Tisza nem kell.“ „Le Tisza Kálmán“ -nal.

Hát ez természetes. Azok a pártok, melyekben a legkülönbözőbb, egymást kizáró elemek, a legképtelenebb konglomeratumot alkotják, csak jelszó alatt mehetnek küzdelembe.

Ez a jelszó: Le Tisza Kálmán -nal, megengedi az együttes küzdelmet minden pártnyalatnak, kik Tiszával, s kilencz éves kormányzatával kibékülve nincsenek.

De tárnák csak fel az ultramontánok, hogy ők hadat akarnak viselni lelkiismeret szabadsága ellen, hogy az egyház privilegiumait fenn akarják tartani, hogy a közoktatásra, a népnevelésre a papi befolyást vissza akarják állítani; továbbá

tárnák csak fel, hogy fekete liga feudális része, a földbirtok szabadságát akarja lerombolni, hogy a közeposztályt régi silány helyzetébe akarja visszalökni mostani uraló helyzetéből; végre

tárnák csak fel, hogy a reakzionáriusok a választó törvényben gyökerező népuralmat akarják eltörölni, a szabadsajtót bilincsekbe verni, — miként utasítan vissza e nemzet minden reakzionárius elemeket, mint döbbenve vissza attól a mélységtől, melybe ama hangzatos jelszó alatt jutott, — s hogyan értené át, meddig kelle sülyedni a közszellemnek, hogy már ezek a sötét szellemek elérkezettnek láthatják az időt föllépésükre.

Am épen e miatt nem tárhatja fel ez a sötét szövetekezést céljait, mert ha feltárná, be kellene egyúttal vallania, hogy a szabadsátság ellen irányul egész működése.

A liberális sajtónak kötelessége azonban leleplezni ezen sötét szövetekezést. Meg kell mondania, hogy az a jelszó: „Le Tisza Kálmán“ -nal, azt a tátongó mélységet fűdi, melybe Magyarország közszabadságát taszítani akarják.

A sajtó kötelessége figyelmeztetni a választókat, hogy kikkel van dolga, s hogy az a körülmény, melyszerint a ligában néhány szabadelvű név is megvillan, csalétek, melyet az elvakított pártszendevély sodort csak oda.

A sajtó kötelessége figyelmeztetni a nemzetet, a választó polgárokat,

hogy nem az a magyar közvélemény, melynek zavaros habjai ma felszinen úsznak. Az a mit látnak, salak, iszap, fővény. A tiszta víz ott folydogál a szabadelvű párt táborában, melyet a visszaható irány meg nem vesztegetett.

A magyar nemzet nem lehet hűtlen multjához, — a közeposztály hagyományaihoz, érdekeihez.

Ennél fogva a küzdelem heves, éles lehet, a végelöntés azonban nem lehet kétséges.

Az általános választások harcából a magyar liberalizmus győztesen fog kibontakozni.

Politikai szemle.

A képviselő-választási mozgalmak már országzerte megkezdődtek, sőt némely vidékeken már igen is nagy hullámokat vernek. Az egyes pártok kiadták és egyre hangzatosabbá már jelszavaikat, a zászlók már kibontatták, s egyre folyik a kapacitálás, korteskedés, titkos és nem titkos izgatás, melyek már előre is egy oly heves és élénk választási küzdelmet ígérnek, minőt már rég ért meg a magyar nemzet. Csak hogy ezek mellett oly tüneteket is látunk, melyek a legnagyobb mértékben aggasztanak bennünket; ilyen egyrészt az ultramontánok és conservativok hatalmas föllépése a liberalizmus ellen, másrészt a nemzetiségek zászló bontása és activ föllépése a magyar államessze ellen. Az előbbi veszélyesnek csak annyiban tartjuk, amennyiben mindent a mi a liberális haladást gátolja, különösen hazánkban, hol a liberalizmus és a magyarság szuprematiája azonos fogalmak, s a hol a liberalizmus zászló és egyenes útjáról való letérés visszaesést képez, veszélyesnek tartunk. Bizunk azonban abban, hogy ezen ár ellen úszók a liberális eszmék elleni támadásaikban a jövő választások alkalmával is kudarezot fognak vallani. Komolyabb bajnak tartjuk azonban a nemzetiségek föllépését. A tótok, oláhok, szerbek határozottan kezdenek föllépni a magyar államessze ellen, az általános jogokat meghaladó specialis privilegiumokat követelnek, s egyes izgatók ezen államellenes jelszavakkal igyekeznek a népet a választásokba vezetni. Mind az ultramon-

tánok, mind a nemzetiségek esetetl megalma egyaránt veszélyes a magyar nemzet jövőjére, a haza érdekeire nézve, azért már előre is őrizkedjék tőlük a magyar nemzet.

A német trónbeszéd, melylyel e hó 6-án Vilmos császár által a birodalmi gyűlés megnyitattott, a külhatalmakkal való viszonyról szólva, azt teljesen kielégítőnek mondja és kiemeli Németországnak a szomszéd és barátságos hatalmakkal egyetértő és békeszerető érzelmét. Végül utal a trónbeszéd amaz örökölt barátság megszilárdítására, mely Németországot a szomszéd császár udvarokkal összeköti. E passzusból, mely kétségkívül az osztrák-magyar monarchiára és Oroszországra vonatkozik, a három császár-szövetség újabb előtérbe nyomulását, sőt megkötését akarják kimagyarázni. S. G.

A „Felőlvásó társaság“ felolvasásairól.

A „Felőlvásó társaság“ felolvasásait f. hó 1-jén kezdette meg a kegyeser. gymnasium nagytermében, a mely mondhatni szűföldiség megtelt a legdistinguáltabb női és férfi közönséggel. A felolvasásokat megelőzőleg Dr. Tassy Pál, mint a „Felőlvásó társaság“ rendező bizottságának elnöke, röviden jelezte a „Felőlvásó társaság“ célját, s üdvözöltén a közönséget, figyelmét és érdeklődését kérte ki a felolvasások részére.

Ezután Hanusz István főrelidisk. tanár lépett a felolvasó asztalhoz. Ismert s kipróbált szakavatottsággal vonzó csinos modorban tartotta meg felolvasását a virágok menyegezéséről, mely felolvasásban Petőfinek ismert dala: „A virágnak megtiltani nem lehet, hogy ne nyíljék, ha jön a szép kikelet“ szavaival, mintegy mottóval vezette be a szükségeset, hogy tavaszal minden növény előkészületeket köteles tenni virágzására, mely faja fönttartásának föltétele. És hogy ennél a rovarok látogatásának lényeges voltát jelezze, idézi Vörösmartnyból a hivatgató szép szavakat, melyeket a virág zeng: „Szállj le, szállj le szép arany pillangó, kebelre szállj le kis csapongó; a mezőnek én vagyok virága, kikeletnek gyöngye ifjúságom. Mert ritka növény az, mely rovar látogatóit mézzel ne csalogatná, — minek oka az, hogy sok virág fészorul termékenyülése alkalmával idegen köztetésre. Miután fölolvás a virágok szépségét és azoknak az ember életében nyert dörög, szépítő szerepét kiemelte, ismertetette a lényeges és lényegtelen virágzer-

TÁRCZA

Ver még a szív ...

Ver még a szív e kebelben,
Szól tán benne még valami,
Hajh! a régi dobbanás!
Alig, alig hogy hallani.

Ver még a szív e kebelben,
De vége a nagy vágyaknak!
Hogyha néha vágya kél is,
Csak fellobban és kihavvad.

Van még élet e kebelben,
Nincs egészen eltemetve,
Óh! de mintha ... úgy érezem,
Mintha az is fogyna egyre,

Csoda, hogy még sirni tudok,
Ha ezt a sok romot látom.
En istenem! En istenem!
Hova lett szép ifjúságom?

Petríkás Mór.

A szalonka-vadász.

Beszély.

Irta Tölgyessy Mihály.

Várkonyi Tihamér az úgynevezett irigylet férjek sorába tartozott. Tán mondanunk sem kell, hogy ezt a boldog állapotot leginkább nejjének köszönheté, ki egyike volt a főváros legszebb asszonyainak.

Ez időszertint boldog házasságot kötött már harmadik évét éli, s miután folytonos élvezet folytán még a méz is elveszti édességét, tán senki sem fogja különönsnek találni, hogy

Tihamér barátunk a házasságot mézes kősegei mellé már egy kis profán szórakozást is megőhajtott. Egyszer miért miért nem? tán az örökös otthonulás miatt vértólulást kapott. Az orvos komolyan találta a bajt s nagyobb testmozgást ajánlott. Ez képezi magyarázatát annak, hogy Tihamér meglelt férfi létere vadásznak csapott föl.

Vadászat alatt azonban ő nála nem kell azokat a nyaktörő parforce hajszákat érteni, mik a magas arisztokrácia kiváltságos kedvelését képezik, sem azokat a nagyobb szabású medve-vadászatokat, mik már a trónörökös mulatságok keretében is bevalának; ő csak afféle kozzavadász volt, a ki esetleg egy kis testmozgással is beérte.

Idővel azonban mind jobban beleléte magát Nimród zombis mesterségébe, s a mikor egyszer egy csapat veréb közé durranva vagy hat darabot szétűzött szárnyakkal látott maga elé hullani: a kegyetlen vörösmoj egyszerre fölbredt benne s megesküdött sz. Hubertre, hogy most már a nyúlnál alább meg nem állapodik.

Esküjét meg is tartotta, mert nem volt ezentúl azaz istenáldotta nap, hogy egy ermetes nyúlát ne hozott volna haza vadász-zsákmányul.

Neje, a szép Olga, egy ideig csak türte a dolgot, de mikor látta, hogy férje az örökös vadászatok miatt már őt is elhanyagolja: türelmének fonala ketté szakadt s hevesen opponálni kezdett. De Tihamér rá se hederített. A menyecske most duzzogásra fogta a dolgot, sőt már a sirásba is átesapott, de Tihamér köszívét még ez sem volt képes megindítani. Sőt még neki állott feljebb.

— Igazi Xantippe vagy, a ki még ezt az ártatlan kedvtelésemet is el akarod rontani, — mondá keserűen.

— Te meg elég önző vagy, hogy mindig csak a magad kedvteléseit tartod szem előtt, — felelte Olga színtoly keservesen.

— Olga, e vad épp oly igaztalan én irántam, mint méltatlan te hozzád, — érlekedék Tihamér. Mert nem tartom-e szem előtt a te kedvteléseid épp úgy, sőt még jobban, mint az enyéiméket? Nem tartok-e a te kedvedért állandó színházi zártkészt? Nem áll-e rendelkezésemre állandó kőfogatóm? Nem fogadhat-e társaságokat s a minap is nem adtam-e a te kedvedért egy épp oly fényes, mint költséges estélyt?

— Mind igaz, de ...

— Pirulhatsz kedvesem, hogy míg ily csekélység miatt is fel tudsz szólni.

— Hiszen ha csak ez lenne, de lásd én végtelenül aggodom miattad, — szólt a menyecske hirtelen más hurokat pengette.

Mily könnyen megeshetik, hogy egyszer egész véletlenül esél a puská s te meglövöd magad.

— Bah! ily óriási ügyetlenséget csak föl nem teszes rólam.

— Vagy más valaki lehet meg a vadászhat hevében.

— No, ez még nagyobb absurdum!

— Vagy a legrosszabb esetben meghalhatesz.

— Ettől sines mit tartani, mert hála az égnek, oly erős vagyok már, mint a vas.

— Vagy végül ...

— Ugyan édesem, nem vesztegedj hiába a szót! A hogy most állanak a dolgok, a vadászat immár valóságos életszükséggé vált roám nézve. Megaludna bennem a vér, a mint abba hagyám a megszokott testmozgást. De különben is nem értem, hogy miért akarod minden áron abba hagyatni velem legkedvencebb szórakozásaimat? Jöttem-e

valaha üres kézzel? Nem látom-e el izletes nyúlpecsenyével az egész házat?

— Óh! az ... Isten akár hová tegye ezeket az izletes nyúlpecsenyéket, — felelte Olga keserűen.

De haszatlannak bizonyult minden remonstrálás: Tihamér hajthatatlan maradt. A Rikos minden nap megjárattott, az obligát nyúl minden nap haza hozott, meg is lett süttve és fel is lett talvá, mert Tihamér a legnagyobb sértésnek vette volna azt, ha meg nem süttik és egyszerűen meg is nem eszik azt, a mit ő a vadászatról hazahoz. Ennek aztán az lett a következménye, hogy a szakácsnénak már borsódzott a háta. Olga meg éppen görcsöket kapott, hacsak a nyúl föllábat látták is kikandikálni a vadászatszákból.

— Óh, mikor lesz ennek vége! Sőhajt föl Olga nem egyszer.

Szélid külülettől fogva mindig is kedvelte az állatokat, meg a nyulakat is, de most irgalom nélkül fölmondta nekik a barátságát, sőt oly halalos gyűlöletre gerjedt irántuk, hogy valamennyit egy csapással szerette volna kiirtani. Egy keseredett órában már kérdezte is a szakácsnétól, ha nem tud-e oly szert, melylyel a gyűlölt nyulakat még a föld színéről is el lehetne törölni; de a tenyeres-talpas Borsca azzal vigasztalta őt, hogy ez nem szükséges, mert a nyulakra nézve februárius hóban már beáll a vadásztalalom, melyet még a nagyságos úrnak se szabad majd áthágnia.

— Tehát februáriusban! gondolta magában Olga megkönnyebbülten.

Mily türelmetlenül várta ő most a februáriust! A fölig szerelmes ifjonce se várhatja nagyobb epedéssel az első légyottot, mint ahogy ő várta a nyúlavad megcsztését. Haj! Mily szép napok lesznek azok, a midőn

veket és kimutatta, hogy mi emberek közösen épen a lényegtelen részek egyikét, a szines szirmokat és azok szép metszeti alakját, valamint illatukat tartjuk olyasmitnek, melyért a virágot szeretjük és ápoljuk; holott ezek csak annyiban szükségesek a természet háttartásában, hogy a rovarok látás és szaglás szerveit ingerlik és alkalmat nyújtanak arra, hogy egy virág se hervadjon el látogatásuk, közelebbieké termékegyítés nélkül. Mivel a termékenyítő virágot átszállítást egyik növényről a másikra a bogárkák, pillék, legyek nem elzáródottan teljesítik, sőt maga az időjárás szeszélyes volta is akadályokat gördíthet a termékenyítés elé, meg lényeges fontosságú a fajfajtartás érdekében, a növények a virágot őrítési mennyiségben nyújtják, úgy hogy ennek özőne kivált fenyesedők közelében a szél által fölragadtatta és az egész által lesodortatva alkalmat nyújtott nem egy ször már a népek, hogy a sárka por által szennyezett esőben kénkö-esőt lásson. Ismertette tovább a víz alatt termő növények beporozási módjait, ezek közt különösen a csavaros valliseriátét, melynek ábráját a végből nagyítva lerajzoltatta, de mely ábra úgy megtestesztet valamely kis műszai hallgatónak, hogy emlékek magával is vitte. Főisírtott néhány érdekbe porozási esetet, különösen a zsályánál és a gégevirágnál, valamint a vaníliaánál, hol a virág szerkezetet olyant, hogy idegen segítség nélkül természetesen maradnak, de jelezte azt a természeti törvényt is, hogy a növényre nézve az önbeporozás, ha épen nem mindig eredménytelen is: de szemmel láthatólag hasznos, midőn más növényegyet pora által történik meg. Innét látszik meg a viráglátogató rovarok nemzetgazdasági fontosságú kivált a kultur növényeknél; mely okból az ilyen hasznos kis szereplők kimékedését ajánlja, mint olyan vőfélyeket, kik a virágok menyegzőjénél fontos szerepre hivatják és ezt szorgalmasan és eredményteljesen teljesítik. A mutatott növényábrák igen szépek voltak.

Maga a fölvásolás egész kiterjedésében a „Budapesti Hírlap” 63. és 64-ik száma társzójában jelent meg, mert még mielőtt föl lett volna olvasva, annak szerkesztősége kérte meg február 28-án.

A derék felolvasót a közönség zajos tapsaiul jutalmazta.

Ezt követte Priliszauer Adolf főredásk. tanár felolvasása „Az ég csodáiról”.

A felolvasó bevezetéséket leírja a csillagos égnak az ember kedélyére gyakorolt igazító hatását. A csodás égi tüköz szemlésekor lelünk ellenállhatatlan emelkedik fel a magas régiókba, melyekből annyi talány világlik felénk. Az ég fényese titkainak megismerése is nagyobb gyönyörűséggel és élvezettel jár, mint bármely művészettel való foglalkozás, mert az ég tudományja, a tudományok királya, úgy mond, magasztosabb a művészetnél, a természet nagyobb mint az ember, s az ég szebb mint a föld. A csillagos eget szemlélték, s a szép csillagképeket ismerték már 3-4 ezer évvel ezelőtt az ázsiai népek is, de a csillagképek megnevezéséi mégis nagyrészt a későbbi görögöktől és rómaiaktól erednek. Az összes ókori csillagászati tudomány mindazonáltal csak a csillagjásás körül forgott, noha egyesek a

világégnyem berendezését is igyekeztek megmagyarázni. A modern csillagászat alapköve a Kopernik világrészere. A felolvasó a naprendszer, s a bolygók pályafutásait feltüntetve az észak-északi röviden ismerteti Kopernik tanait, s egyszersmind főbb vonásokban vázolván a csillagászatnak egyrészt a három nagy találmányával, (a 2000-szeresen nagyított messzelátókkal, a színképelemzéssel és a fotográfiával) másrészt a mennyiségtanulmányok legújabb korban elért vívmányait; áttér fölolvásásának magára és tulajdonképeni céljára: a csillagos ég jelenlegi, tehát márczius hó első napjaiban ujjított képeinek költői leírására. A mi szemünkben az égen az ezüsfényű hold látszik az urakodónak; udvarát, kíséretét egyaránt kiválóan tudóköl, de nyugodt, méla fényű csillag képezi; ezek a bolygók, földünk édes testvérei. Közülük most különösen az eszthajni csillag, a Venus, feltűnően árasztja felénk szelid, halvány fényét naplemente után a nyugati mennyboltról; de még csak egy hónapig lesz látható, hogy azután 4 hó múlva ismét, mint hajnali csillag hirdesse a napfelkeltét. A nagy Jupiter, a magyarok csillaga és a vörösen lángoló Mars, az ikrek csillag képeiben, a sápadt Saturnus pedig a „bikák”-ban, szintén még 3, illetve 4 hónapig ragyog az ég magasán fejtűk fölött. Körülöttük reszketve, pilogva csillognak az u. n. állócsillagok; (szabad szemmel a legjobb szem is csak legfeljebb 3000 csillagot láthat egynön) mindmégannyi izzó napok, melyek a világterben iszonyú sebességgel robbannak tova, ép úgy, mint a mi napunk. A felolvasó ezután részletesebben és rhapszodikus fejtegeti a hold s az ismertebb bolygók fizikai tulajdonságait, a rajtok tenyésző élet lehetőségét, s kellően méltányolva a holdnak a földi lények részére tett szolgáltatásait; mint éjjeli világító és dagály-apály rendező: áttér a mostani éjjeleinkben látható csillagképek leírására, melyek minden 24 órában látszólag megfordulnak a földi ember szemében ezer és ezer óta egy helyben álló sarkcsillag körül. A feltűnőbb csillagképek a hatalmas göncölzések vagy nagy medve, az igazó orion-óriás (a magyar nép kaszásnak nevezi), a nagy kutya, a gyönyörű, vakító fényű Sirussal, a bájos Andromeda és a kedves ikrek képe, a zöldes Castorral és a sárka Polux-szal stb. Végül a hullócsillagokról, elpusztult világok ezen romjairól, és az üstökösökről, a világlét borzas csavargóiról emlékezik meg; elmondva egyszersmind egy ily égi vándornak kalandját földünkkel, melynek vakmerőn neki rontott. Alattomos meryletetért azonban életével lakolt, mert ködönmő tömeges foszlányokká szakadt, s mint csillagos hullott a győztes föld lábához.

A közönség mindvégig érdeklődéssel hallgatta a fiatal felolvasót, a ki rokonszenves előadásával úgy, mint ismereteivel be tudta magát hizelegni a közönség tetszésébe.

Szinház.

Becsületész. — Cizmadia, mint kísértet. — A féltékenyek. — Csálodások. — A követségi titkár.

Szombaton és hó 1-én „A becsületész” című vígjáték került színe kitűnő előadásban; Szigeti Józsefnek a jeles művét a minden tekintetben kifogástalan ensemble tökéletesen

érvényre emelte, úgy hogy minden szereplő megérdemli, hogy nevét föltétlen dicséret kíséretében említsük föl, ezek: Bányoni (Bérczi), Bodrogi Lina (Róza), Bodrogi (Sziklai), Bodroginé (Lukrétia) s Tólvölgyi (Gyula). Felvonások között az országjárta oly nagy föltűnést keltett „Estudiantina Española” spanyol zenetársulat mutatta be magát; az általa produkált előadások — ha nem is nevezhetők épen művészieknek — kiváltak a közönség tetszését. A közönség zsűfőlégi megöltötte a színházat; mi ohajthatóbbnak tartanánk ha közzéznék a magyar színművészetet pártolná anyire.

Vasárnap ugyancsak Szigeti Józsefnek egy jeles darabja: „A csizmadia, mint kísértet” került színe. A czimszerepben Bodrogi (Sass) határozottan győzött és kevés tanulmányozásra való alakítású mutatott azt, mert az inkább drámai jellegű alakot nagyon is komikus mezeben mutatta be, azonkívül a jellemet nem volt képes kidomborítani. Bodroginé (Órász) megöltötte helyét. Csányi Juczika Zsuzsi szerepét kedvesen alkotta meg. Föltétlen dicséretet érdemelnek Tólvölgyi Gyula, ki a csizmadia írás szerepében sikerült komikus alakításával a közönséget folyton derűtűségben tartotta; s Arady, ki jellemzésre és alakításra egyaránt kifogástalan molnár volt.

Kedden Tólvölgyi Béla és neje Dobay Erzi jutalmul színe került Steiner Gusztáv „A féltékenyek” című, eredeti vígjátéka, s hasonlóképp Steiner Gusztáv fordításában Picardnak „Csálodások” című jeles vígjátéka. „A féltékenyek” című vígjáték — mely a fiatal szereplők első műve — határozott sikert aratott, s a szép számú és intelligens közönség részéről igen kedvezően fogadtatott. Erdeme a darabnak az egyszerű, de szép és könnyűen folyó nyelvezet; az alakok jellemének helyes és markans kidomborítása, a helyzeteknek folytonos indokoltasága s általában azon okosság összesség, mely az egész darabon végighúzódik, s a melyet a szerző egy pillanatra sem bocsátott ki kezéből, sem meglazulni nem engedett. A darab meséje is — melyet térszűke miatt bővebben nem adhatunk — igen szerencsésen és ügyesen van vázlatva és megalkotva; a két eltérő levél miatt alaptalanul kölcsönösen féltékeny fiát és nő botlásait egészen és erős humorral — mely a közönséget folytonos hangos derűtűségben tartotta — festi; az epizód alakok is kitűnően vannak megalkotva. Térszűke miatt behatóbb és részletesebb bírálatba nem bocsátkozhatunk, hanem gratulálunk szerzőnek első sikeréhez s kitartást kívánunk ily irányú további munkássáéhoz. A szereplők dicséretes buzgalommal igyekeztek a darab sikerét előmozdítani, bár őket ebben szerepemtudásuk nagy mértékben akadályozta. Tólvölgyi és Tólvölgyiné a pörlekedő féltékeny házaspár szerepében ügyes és találó alakítású mutattak be. Kelemen (Panni), de különösen Galló a Szomorú János hordár hálás szerepében folytonos derűtűségben tartották a közönséget. Galló azonban egy kissé hadart; ugyan e hibába esett Várhidy Róza is, bár különben ügyes és kedves vállőány volt. Haday megálta helyét. Ezt követte Picardnak „Csálodások” című kitűnő vígjátéka, melyet szintén Steiner Gusztáv fordított ügyesen és

magyarosan. A szereplők közül különösen kitűnt Bányoni, Tólvölgyi, Tólvölgyiné, Bodrogi Lina, Völgyi Gyula és Haday, kik — néhány esekély hibát leszámítva — valóban kitűnő ensembleben mutatták be a remek vígjátékot. Szerzőt úgy az eredeti darab után, mint a fordítottnak felvonás közeiben többször élénk tapsok kíséretében kihívta a közönség. *Bagi László.*

Csütörtökön a helybeli jótékony nőegylet által saját javára rendezve „A követségi titkár” francia vígjáték adatott Schram Adél öröklgy fordításában. Városunk intelligens közönsége úgy a jótékony ezél iránti tekintetből, mint a fordított iránti érdeklődésből a színházat a zsűfőlégi megöltötte. Az előadás eléggé sikerült, a mi különösen Bányoni (Prachs), Tólvölgyiné (Madeline), Bodrogi (Scharpf) és Bodrogi Lina érdeme, a kik úgy összárták, mint alakítás tekintetében valóban dicséretreméltó ensemblet képeztek. Megemlítendő még Völgyi Gyula (Frondeville), Tólvölgyi (Lucien) és Haday (Mazery). *Kritikus.*

Keckskeméti Gazdasági Egyesület.

Folyó hó 2-ik napján Csilléry Benő úr elnöklete alatt tartott választmányi ülésben a következő tárgyak nyertek elintézését:

Előnk úr az ülést megnyitván, szomorodott szívvel hozza emlékeztetőbe a választmányunk egyesületünk mélyen tisztelt elnöké mélt. Horváth Dóme urat, kedves neje szül. Bódogh Rozália asszonynak, a jó anya és gondos feleségnek febr. hó 25-ik napján váratlanul történt gyászos elhunytát. Ezen jelentés fájdalmas tudomásul vétetvén, áról egyleti elnök mélt. Horváth Dóme úr részvénytulajkozatot magában foglaló jegyzőkönyvi kivonaton értesíteti határozatát.

Olvastatott tiszteletbeli egyleti tagok: Berzevics Edmund és Dr. Broházy János urak levele Berzevicséről, illetve Szászvesszőről, minőfoga tiszteletbeli taggá történt elválasztásukat szívélyesen megköszönve tudatják, miszerint több ezere nem nemes alma és körte öjtőgyalyat az egyesület rendelkezésére útra indítottak. Köszönettel fogadtatván, felmerülhet eseten viszonozandó szíveség felajánlása mellett, az illető egyleti tagok ez irányban értesítése kimondatott. Ide vonatkozólag előnk úr azon jelentése, miszerint az időközben megérkezett öjtőgyalyknak az egyleti tagok s általában az ez irányban érdeklődő és megbízható városi lakosság tüzött díjtalanul leendő kiosztására a mai nap között ki, s az ide vonatkozó hirdetemény a helyi heti lapokban közhírré tétetett, — jóváhagyó tudomásul vétetett.

Dr. Csurgay László úr az egyleti tagok sorába fölvetetti.

A zalamegyei gazdasági Egyesület azon felolvasott megkeresvénye, melynéfoga a Romániának azon törekvése ellen, hogy az onnan behozandó marhaszállításra vonatkozó határozat feloldassák, a m. kir. földművelési miniszteriumhoz, a hazai marhatermesztés érdekeinek megóvása tekintetéből intézett feliratát, hasonló felirat eszközése által, pártolás alá vétetni kéri, tudomásul vétetett s ugyanazon hasonló tartalmú felirat intézteni határozatát.

nem kellend többé írtoznia a gyűlölt nyúlpecesenyétől s férjének legalább egyidőre abba kellend hagylnia a vadászatot.

A váru-várt idősök elérkezett, de mily nagy lett sámlata, midőn látta, hogy férjének esze ágában sincs szegre aggatni a puskát.

— Tehát még most sem lesz vége? — kérdé, el nem fojthatva ingerültsgét.

— Minek kedvesem?

— Az örökös mázslálásnak!

— Ugyan miért?

— Annnyit csak tudhatsz, hogy már beállt a télalom.

— Miféle télalom? — kérdé Tibamér csodálkozva.

— A nyúltilalom.

Tihamér zavarrá jött. Annnyira még nem vitte, hogy a nyúltilalom létezéséről tudomással bírt volna... de egy dolgot mégis érteni kezdett, azt. i., hogy miért nem lehet most már több nyulat kapni a rókospalotai parasztoktól. Bizonyosan a nyúltilalom miatt.

— Reménylen, hogy a vadászévd elmultával már csak te is föl fogsz hagyni a vadászállat! — folytató Olga.

— Csálódl kedvesem; a vadászévd nemcsak hogy el nem mult, sőt ellenkezőleg most veszi igazi kezdetét.

— Most veszi kezdetét! ismételte Olga rémülten. Ugyan mire vadászhatnál még?

— Szalunkára, kedvesem, szalunkára.

Tihamér nem is gyanítta, hogy mily retentő igazságot mondott ő ezzel.

Már az egész télen is nem annyira nyúlra, mint szalunkára vadászott ökelme.

Van ugyanis az Istvánfőten egy vendéglő, mely az „erdei szalunkához” van czimzeve s melyben egy gyönyörű pinczérnő szolgálja ki a vendégeket. Tihamér szomjaztatában egyszer ide vetődött s e pompás „szalunka” any-

nyira megtetszett neki, hogy rókótn nyúlvesztette minden kedvét a nyúlak vadászatától.

E naptól kezdve egyszere őríási messzinek találta a Rákost és roppant fásasztónak a ezél nélkül való bolyongást. A nyúlak kölételesen elvesztették rá nézve eddigi vonzerejüket, de annnyival hatalmasabban vonzotta őt e pártalan „szalunka”. A helyett telát, az egész délutánokat itt tölté el, mit sem sejtő néjének pedig azzal töltötte ki a szemét, hogy a rókospalotai parasztozok valamelyikétől minden nap megvevett egy nyulát s azt vitte haza beces vadászakmány gyanánt.

Olgnának sejtelve sem volt e gonosz manipulációjáról s titokban nem egyszer sajnálta férjét, hogy esőben, hóban elgyötri magát egy mihaszna nyúl miatt, melyet esetleg a pinczeron is meg lehet venni, ha éppen annyira kedveli a nyúlpecesenyét. A mig tehát ő térdig érő havak között képzelte Tihamért, szelnek fagnak s a téli idő egyéb viszontagságainak kitéve: addig ez szépen a meleg szobában ült s óra száma udvarolt a csinos Katiczának, kinek tüzes tekintete egész szívét lángba borította.

Tihamér példás embernek tartotta magát, ez azonban korántsem gátolta őt abban, hogy úgy ékezzt — a miundannya nyúl helyett — egy csinos szalunkára ne vesse szemét.

És Katicza csakugyan szemre való Szalunka volt. Mesterkételesen egyszerűsége, ártatlan mivolta, bájjának ádesége rég nem tapasztalt ingerlő hatással volt rá s a legnagyobb mértékben izgatta kalandzomját. És jól megfontolva a dolgot, miért ne ereszthetne meg még egyszer ő is egy kis kalandot? Három évig úgy is egész a megbotránkozásig szolid volt. Végre is ő férfi, a kit

külömben sem ismer itt senki, a leány csak egyszerű pinczérnő...

Nem is habozott hát soká, hanem elszántan rugaskodott neki a fölötébb kecsgető kalandnak.

Csak az volt a bökkenő, hogy minek adja ki magát, ha az állás kérdése valamiképp szóba talána jönni. Tudta, hogy az efféle hibészkálnál az állás igen sokat nyom a latban. Nagyot azonban meg sem mondat, mert ezzel csak elriasztaná magától, de keveset se, mert ezzel meg lerontana minden illúziót. Megmaradt tehát a vadász szerep mellett s hogy a leány képezetére is hasson: kiadta magát gödöllői uradalmi vadásznak.

No már ennél szebb titulus még keresse sem találhatott volna. Mint egyszerű vadász is már megnyerte Katicza tetszését, mint gödöllői uradalmi vadász meg éppen extázisba hozta őt.

Most már igen könnyű volt esatát nyerni. A leány szíve önkényt kitárult a vadász előtt, a ki mindent elkövetett, hogy az elfoglalt várbán most már meg is erősítse magát. És ehhez mesterleg értett. Mulatató képessége egyszere visszanyerte régi fényét s mézes-mázos szavaival; bohókás ötleteivel, apró figyelmettségével annyira le tudta őt bilincselni, hogy Katicza most már éjjel-nappal csak a szép gödöllői vadászról álmodott.

Egyszer tél közepén egy szép rózsabúnbóval lepte meg őt.

— Jaj, be gyönyörű! — kiáltott föl Katicza éles meglepetéssel. Ugyan honnét vette e szép bimbót?

— Gödöllőről hoztam.

— Igazán? — kérdé Katicza kigyult arczával s mindjárt meg is csókolta az illatos rózsabimbót. Istenem — tevé hozzá ábrándosan — mily szép lehet az a kert, mely-

ben ily szép rózsák teremnek. Lásza, én odá vithetne egyszer engem.

— En? — kérdé Tihamér kissé zavartan.

— Igen, igen. Önt csak beeresztik?

— Engem csak beeresztenének valahogy de...

— Én miattam aggódik úgy-e? No tudja azt fogjuk mondani, hogy én huga vagyok önének.

— Igaz, igaz — habozgatott Tihamér. De végre is összeszedte magát. — No, nem bannom — mondá határozottan. De aztán mi lesz a jutalom, szép Katicza, ha például nemcsak a kertbe, hanem magába a kastélyba is bevezet?

— Oh, mit adhatna önének egy olyan szegény leány, mint én? De várjon csak... valamit mégis adhatok. Majd a tavasszal, ha az én virágaim is kinyílnak, a legelső és legszebb rózsabimbót önének adom.

— Csak ennyit?

— Én Istenem, mit adhatnék még?

Tihamér megfogta a leány kezét s bele-nézett azokba a szép szemekbe, mikben a lélek tisztasága mellett a már fölébredt, de még öntudatlan szerelemnek egész bensősége nyilvánult.

— Katicza — mondá reszketeg hangon — hát azt az aranyos kis rózsabimbót, mely szívecskéjének kellő közepéből fakadt, nem adná-e az is nekem?

Katiczának nemcsak az arcát, hanem egész vállát, sőt még a haja tövét is sütét pirítottá el. Pillanatra lesütötte szemét, de a következő perczben már fölelmet. Ki írhatja le azt a tekintetet, melyben az első szerelem hével-teljes odaadása s szűzies szemem önkénytelen tartózkodásával oly csodaszép együletben egyesült.

Tihamér e pillanatra mindent feledett.

Olvasatokat a m. kir. földmiv. miniszterium 7398. sz. alatti leirata arról, hogy a budapesti és magyarvári vetőmagyüzemű állomások, a kassai, debreczeni, kolozsmónostori és kesztelyi gazdasági intézeteknél felszerelt hasonló állomásokra szaporítottak. Ezen állomások hatáskörére nézve a szervezeti szabályok intézkednek, melyek a díjtellekkel együtt a „Közgazdasági Értesítő” folyó 6-ik számban tetteket közzé.

Olvasatokat a m. kir. földmiv. miniszterium 4994. sz. alatti leirata, mely mellett a bécsi gazd. egyesület által Bécsben folyó évi ápril. hó 4—6-ik napján rendezendő hízó állat kiállítás programja közhírrététel végett megküldtével, — közönségnyitást határozottak.

Olvasatokat a magyarságot és népvételest Sárosnygyében terjesztő Eperjesszen székely egyesület igazgató választmányának megkeresésére, czéljának előmozdítása tekintetéből szükséges anyagi segély adományozása végett, — egy megnyitandó íven, a kitűzött nemes czél elősegítésére gyűjtés határozatát, — annak eszközölésére intézkedés tétetett.

Egyleti jegyző azon jelentése, miszerint a városi műkertben levő egyleti füztelepről 6-féle nemes füzöl álló 14,000 darab dugvány áll a választmány rendelkezése alatt, — tudomásul vétetett, a megnevezett mennyiségű készlet, az egyleti tagok között díjtalanul kiosztatni határozottak egyezsersmind a dugványok kiadására szolgáló utalványok kiállítására egyleti jegyző felhatalmaztatott; mivel a helybeli mint a vidéki egyleti tagok sziveskedjenek itt és úton venni tudomást.

Felmerült indítvány folytán városi főkereszt B. Kiss Lajos részére, az egyesület által múlt évi szeptember hó folytán rendezett terménytárlat alkalmával, általa behozott üvegvázi növényeivel eszközölt díszítési munkálatait, — minthogy a tárlati számadók szerint, az irányban semmiféle díjban nem részesült, — 15 ft. az egyleti pénztár kiadására utalványoztatott.

Egyleti jegyző azon jelentése, melynfogva Orlovskói N. mint Tarnóczky Gusztáv budapesti székiáriros helybeli ügynöke által hozzá intézett felhívás folytán előterjeszti, miszerint nevezett gégyár által itt és folyó évi tavaszon lőerőre alkalmazott ekével székelydőlő szőlőnyitási kísérlethez a választmány segédkezése és pártolása kéri, — tudomásul vétetett, és noha az e nemű munkálatok itt, tekintve a szőlősoroknak gyümölcsfalkai bővelkedését, általánosságban kevés siker várható, mindamellett a felmerült kísérlet ellen mi nehézség sem támasztatik, annlfogva ez irányban eszközözendő lépések foganatosítására Máté Sándor úr és egyleti jegyző kiküldtetnek.

Az elfogott egyleti alapszabályok és szakosztályi teendők 500—500 példányban leendő újra nyomtatása elhatározottak.

A múlt évi tavaszon kiosztott burgonya vetőmagvak beszedése kimondatván, annak eszközölésére egyleti jegyző utasítottak.

Ennek új előterjeszti egyleti cinök mélt. Horváth Döme úrnak azon javaslatát, miszerint az egyesület részéről az ideig végeztetett méltatott marhatenyésztés előmozdítása tekintetéből rendezessék az egyesület által díjazással ösztökélt marhavásár, mely alkalom egyszerűsind a jövőselelti férfiseledek díjazásával kapcsolassék össze; e két

rendbeli czélra javasol 50 aranyból álló díjat kitűzteni, minek felében részint saját, — részben ismerősei köréből leendő beszerzésre ajánljokozik.

Ezen előterjesztésben foglalt javaslat készséggel fogadtatván, annak támogatására és keresztülvitelére a választmány hatáskörét felajánlja.

Végül Katona Zsigmond úrnak azon indítvány folytán, mely szerint kijelenti hogy a városi műkert jelenlegi kezelésével egyáltalán nincs megelégedve, hanem inkább elhajtaná, ha az egyesület szereze és rendezne be egy pár hold területű földet kísérleti gyümölcsös kertté, vagy ha ez kivihető nem lenne, ez esetben a városi törvényhatóság keressék meg a végett, miképp a városi műkert adassék vissza eredeti rendeltetésének akként, hogy oda minden újabb jeles gyümölcsfajok beszerzetvén, ezekkel beható kísérlet eszközöltesék s ennek alapján az alkalmazatosknak bizonyulandók szaporíttassanak és székelykörtben elterjedés tekintetéből lehető olcsón árulassanak, főczél pedig az legyen, hogy minden évre vadsemete úgy, mint ojtvány nagy mennyiségben legyen elérhető készletben, — szóval, elhajtja, hogy e kert a mai igényeknek megfelelően az ország egyik jelesebb falkóllaként rendeztesék be. A városi törvényhatóság ez irányban megkereseti határozatot.

Ezzel a gyűlés véget ért.
Kecskemét, 1884. márczius 6.

Cserelkelyi Károly, g. e. jegyző.

IRODALOM.

„Budenez Album”-ot adnak ki a magyar és altaji nyelvtudomány elsőrendű bajnokának összeszedett tanítványai, hogy melkőképen kifejezzék mesterüknek hálájukat a multért, s szerencsekívánataikat a jövőre, azon alkalomból, hogy Budenez József 25 év óta működik az összehasonlító nyelvészet terén, és pedig olyan eredménynyel, hogy munkáira büszkén mutathat a nemzet, mint oly fiától eredettek, kinek neve a haza határain túl is ösmeretes, és a kitől még a magyar név dicsőségére sokat vár a jövőben is. A „Budenez Album” e hó 15-ik napjára elhagyja a sajtót. 17—18 ivny tartalommal, mely érdekes és tanulságos lesz. A munka előzetési ára 2 ft 80 kr. Tiszta jövedelmé a Reguly alapra van szűnva.

UJDONSÁGOK.

Horváth Döme kir. táblai tanácselnök úr, ki jótékonyaságtal városunkban, közintézetekkel úgy mint magánosokkal már annyiszor oly mérvben égette, hogy csak ez érvényűl fogva is pártatlanul magaslak ki sorainkból, újabban ismét megátó jelét adta szűlő városra iránt az emberszeretet tetteiben nyilvánulni soha meg nem szűnő mély ragaszkodásának és lángoló szeretetének. A „Kecskeméti jótékony noegyület” alelnökévé Pöcsy Györgyné úrhölgyhöz intézett levelében, a noegyületnek 200 ft. alapítványt ajánlott fel boldogult neje emlékeztetére, oly közelebbi meghatározás mellett, hogy ez összeg 5 százalói kamata évenként, rendszeren Karácsonykor, egy

férjét látta egy csinos fiatal leány mellől elugroni.

Az első pillanatban azt hitte, hogy mero csalódás az egész, vagy hogy valami csalfa szellem üzi vele gonosz játékat! Tihamér ide-oda kapkodott zavarban, arca felváltva hol kék hol zöld színt játszott. Olga előtt csakhamar egész meztelenségében állt a retentő valóság.

— Te itt? ... — nyögte ki nagy erőszéssel.

— I — igen! — hebegte Tihamér végtelen zavarban, — bejöttem egy kicsit melegdni.

Olga magasra egyenesedett s hátra vetette szép fejét. Meglátszott rajta, hogy mondan akart valamit, de ajka ismét elnémult. Nem akarta még csak szóra se érdemesíteni azt, a ki legszentebb hitében esalta meg őt. Megvetésének legesujtobb kifejezésével még egyszer végig nézett rajta, s a mily gyorsan jött, oly gyorsan el is tűnt ismét.

Tihamér mind a két kezével fejéhez kapott, nehogy ez is a körülötte forgó mindenség után szaladjon, aztán tompa nyögéssel neje után rohant.

Katicza minden tapasztalatlansága mellett is megérténi látszott a helyzetet. Arca egyszerre halálápadtára vált. Szeme lecsukódott. Mire még egyszer fölészmelt, oly végtelen őrésnek és színtelennek találta az egész mindenséget! Feje zúgott, szivében pedig oly forma fájdalmat érzett, mintha erőszakos kézzel kitéptek volna belőle valamit.

Mi is történt vele?
Talán csak valami gonosz álom volt az egész! ...

jómagvasleltű árvalánykának segélyezésére fordították — és azon ünnepléses igédrettel, hogy e kamatjövédelmét, a nyugtandó segély fokozására míg él, minden évben 20 forintra kiegészítend. Azt hiszik, hogy a közhalhatásnak adunk kifejezést, midőn kívánjuk, hogy tegye az isteni gondviselés a jó tettekben oly gazdag életet minél hosszabb és a családi gyász által mélyen lesújtott emberbarátunk, kik saját nagy fájdalommal is arra merített indokot, hogy árkványok letöléséhez nyugtson segédkezzen — szerezen vigasztalódást annak tudata is, hogy városunkban az ő fájdalma és vesztesége iránt tisztelőnek egész serege a legmélyebb részvétl érzelmekkel van áthatva.

A „Kecskeméti jótékony noegyület” által Völgyi György színtársulatának szives közreműködésével f. hó 6-án rendezett jótékonyozási szini előadás, az egyleti pénztárnak, a föllüfizeték hozzászámításával 86 ft. 66 kr. tiszta jövédelmét hozott, a mellett hogy a színházlatok közönségének is egy előzetes estét szerzett. Sokat tett e szini előadás sikerére Schramm Vilmosné úrhölgy, ki „A követségi titkár” című francia színművet, melyet jól sikerült fordításban nyelvünkön átültetett, ez alkalommal volt szives előadásra beosztani. Az elért szép siker egyezsersind azon ügybuzgó tevékenység eredménye, melyet az előadás rendezése körül Pöcsy Györgyné e. alelnök-nő, a belépti-jegyek eladása tekintetében pedig a noegyület választmányának az egylet érdekeinek szolgálatában fáradhatatlan tagjai — ez esetben, mint halljuk — Györfly Balászné, Machleid Viki, Schramm Vilmosné és Tassy Pálné úrhölgyek kifejtettek.

Nem vált kitüntetés. A kecskeméti antisemiták f. é. február 27-én tartott gyűlésükben megalakították a 100-as bizottságot, s ebben mint értesülünk, több olyan polgártársunk is beválasztották, kik jelen sem voltak sőt a kik az antisemitához nem is tartoznak, ennlfogva a választást, e nem várt kitüntetést, kénytelenek visszautasítani. Ilyen a többek között Bende György tiszteletreméltó polgártársunk is, ki előttnk kijelentette, hogy azon pártnak, mely őt a 100-as bizottságba beválasztással megasztelte, se vezére, se közkatonája nem kíván lenni, s arra kért, hogy ennek adjunk lapunkban kifejezést. Kívánatát annál szivesebben teljesítjük, mert jól esik tudnunk, hogy ő, ki a választásoknál számot tesz, és sokan figyelik társadalmi kiváló állásánál fogva minden lépését, nem csatlakozik olyan áramlathoz, mely ma divatos ugyan, de se pártállásával, se hazaférületével, se szabadelvűségével össze nem egyeztethető.

A helybeli szabadelvű párt vezérbizottsága, — melynek névsorát már lapunk múlt számban közöltük, — a párt közgyűlése által réb ruházott felhatalmazás, illetve megbízás folytán a párt ügyeinek intézése és vezetése czéljából szervezett nagy bizottság tagjait f. hó 2-án tartott ülésében megválasztá. A közgyűlés határozatához képest közöljük e bizottság névsorát, azzal, hogy erről a bizottság tagjai egyenként is értesítve lettek. A névsor következők: I. Kerület. Blaskovics Antal, Dékány István, Dragolovits Döme, Gröber Ferdinánd, Hegedűs István, Hornyik József, Kálniczky János, B. Kiss György, Molnár Frigyes, Nagy Károly, Schwarcz Lajos, Szabó József, Szalontai Sándor, Szűcs János, Zimay Károly, Darányi Ferenc, Dékány Mihály, Dóztiz István, Dömötör Gergely, Hacker Lajos, Hanusz István, Keller Lajos, V. Kiss József, S. Kovács Mihály, Lakatos Ambrás, Laukó Károly, Lehotsky Gyula, Madocs István, H. Nagy Mihály, Nagy Sándor, Pacsu Mihály, Papp Sándor, Pethő Ferenc, Pöcsy György, ifj. Sántha Sándor, ifj. Sárközy Mihály, id. Szalontai József, ifj. Szalontai József, Szél Ferenc, Tatay Jenő, dr. Szigethy Lehel, Tóth Ignác, ifj. Tóth István, Vári Ede. — II. Kerület. Szless Kálmán, Bagi József, Bereczky Jenő. Csörgey Imre, ifj. Nagy Lajos, Lakó Pál, Klein Gyula, Giertner János, Sárközy László, Pánczél János, Róvész Benedek, Boódor Sándor, Darányi László, Magyar László, Szakács István, Tatay Endre, ifj. Bakty Mihály, id. Dékány Imre, Kiss Mihály, Adler Károly, Fischer Miksa, Dr. Nagy Mihály, Ozman Henrik, Bóka Papp Sámuel, Szalontai Elek, Beretvás Pál, Imre János, Sz. Kiss Mihály, Deák Gyula, Orbán Ferenc, Brett Salamon, Lichtner Ferenc. — III. Kerület. Baki Péter, Csertő János, Deák Lajos, Farkas Antal, Gótsch József, B. Gyenes Elek, Harkai István, Horváth József, Kerekes Antal, ifj. Kóhn Sándor, Lipőczy Imre, Sándor Ferenc, Tatai Imre, B. Tóth László, Cs. Szabó János, Király István, Fekete Mihály, Balla István, Beke Imre, Csilléry Benő, Fleischer Ignác, Gümöry Mihály, ifj. Harkai Elek, Kasza György, Kasza Mihály, Kis Mihály, ifj. S. Kovács László, Jónás Elek, Juhász Virágh József, Lipőczy Ferenc, Nagy József, Cs. Nagy László, Pacsu Sándor, Pulai János, dr. Szabó László, Tóth Gergely, Tóth Já-

nos, Weisz Zsigmond, Berente Ferenc, B. Lakatos Menyhért, Iványos Szabó József. — IV. Kerület. Katona Zsigmond, Gyenes Imre, Dékány Imre, S. Kovács József, Major István, Dóztiz György, Balla Menyhért, Bakonyi Mihály, Pataky Vilmos, Csorba Menyhért, Lukács László, Tóth István tanító, Magyar Pál sertéskezeskedő, id. Máté László, Dékány Pál, Kardos Áron, Szekeres Ferenc, Bódogh Mihály, Banó Mihály, Tóth István I. t. Dömötör Pál, Vincze Imre, Virágh Nagy István, Banó József, Bencsik István, Bencsik János, Schwarcz József, Spitzer Mór, Kósa Antal 11. t., Fehér István 11. t., Bodor Pál, Ceigány István, Mudri István, Táncoz Gergely.

Felolvasások. Folyó hó 15-én vagyis a legközelebbi szombaton Tóth Antal a k. r. gymnasium igazgatója a gymnasium nagyteremben felolvasást tart a „Gramme-gépről”. E kísérletekkel egybekapcsolt felolvasásra, mely igen érdekesnek ígérkezik, felhívjuk a n. é. közönség figyelmét. A felolvasás kezdete d. u. 4 és fél óra.

A r. kath. egyház szertartási felszólványait a mult hét folyamán megtekintették Dr. Beliczay Jónás és Dr. Tassy Pál, a kiknek kérelmére az egyház tulajdonát képező „eiborium”, a mely 1678-ban készült, felkutatott az ötvös műkiállításra.

A kecskeméti izr. jótékony noegyület idei farsangi mulatságát f. hó 12-én tartja meg az Olvasókör helyiségében, melyre a meghívó már szét is küldteték. Tisztelettel kérem fel mindazokat, kik meghívójukat nem kapták volna meg, de arra igényt tartanak, hogy eziránt alolirt egyleti titkárhoz fordulni sziveskedjenek. Kecskemét, 1884. márcz. 3. Vári Ede.

A Beretvás-szállótól a vasúti indóházig egy értékes antik karék vészelt el f. hó 7-én este 9—10 óra között. A beüleotes megtaláló illő jutalomra számíthat. Jelentkezhetik pedig e lapok szerkesztőségében.

A budapesti kiállítás építő-ipari országos szakbizottsága a bejelentési határidő lejártának közeledtével ismételen felkéri a hazai építészeket és építő-iparosokat (nevezetesen kőbánya-, téglá- és csemmentgyártalajosokat, épületlakatosokat, fűtési-, szellőztetési- és vízvezeteki berendezések készítőit, épület-asztalosokat, ácsoakat s egyéb építő-iparágakkal foglalkozókat), hogy az országos kiállításban közérdeklő építkezésekre vonatkozó terműveikkel, illetőleg terműveikkel, gyártmányaikkal és készítményeikkel minél tömegesebben részt venni s ez által a hazai építő-ipart a kiállításban maí fejlettséghez mélytőn bemutatni sziveskedjenek. A bejelentések az építő-ipari országos kiállítás bizottsághoz (Budapest, Párványde-útca 10. sz. a.) küldendők, mely bizottság a kiállításra vonatkozólag akár szóbeli, akár írásbeli felvilágosításokkal, agyszínten bejelentő-ivekkel szivesen szolgál.

Nyilvános számadás. A kecskeméti iparegyesület f. évi febr. hó 20-án tartotta meg saját könyvtára javára rendezett házi táncestélyt, mely alkalommal a fellüfizetésekkel együtt 23 ft 42 kr. gyűlt be. Ez összeghez fellüfizetésekkel járultak: Bebhók Mihály 20 kr., Háasz Elemér 40 kr., Háasz Márton 1 ft, Kofcs Soma 40 kr., Kovács István 40 kr., Nagy Imre 40 kr., N. N. 40 kr., Rigó Lajos 50 kr., Soós Elek 40 kr., Végő József 40 kr., Zinboher Adolf 1 ft 40 kr., melyért ez úton is köszönetét fejezi ki a választmány.

Meghívó. A „Gazdakör”-ben f. évi márczius hó 9-én d. u. 5 és fél órakor az itt helyben fellüfizandó szeszgyár érdekében értekezlet fog tartatni, melyre a kör tagjai, nemkülönben a n. é. közönség ez úton is tisztelettel meghívotnak. Ugyanazon rap este a Gazdakörben társas vacsora is lesz. Kecskemét, 1884. febr. 28. Kovács Sándor, jegyző.

Köszönetnyilvánítás. A reform. isk. kisnépközpőre könyvtárának gyarapítására újabban adakozni szivesek voltak: Páthy Károly igazg. 1 ft, Szarvassy Margit k. a. 1 ft, Dömötör Krisztina k. a. 1 ft és Gótsch József 2 drb. könyvet, melyért fogadják a kisisk. nevében hályás köszönetemet. Kecskemét, 1884. márcz. 7. Szakács István, a kisisk. vezérelnőke.

Közönség köréből.

Igen tisztelt szerkesztőség!

A szerajóví gymnasium hittanárává kinevezetvén, s a bosznia-hercegovinai kormány által állomásom haladéktalan elfoglalására utasítatván, e város nagybecsült polgáraitól, kik között 15 évet töltöttem el, az idő rövidsége miatt ez úton veszek szives búcsút, kérvén őket, hogy beces emlékeztőkben továbbá is megtartsanak. Az ég áldását kérem e nemes város derék polgáira! Kecskeméten, 1884. márczius 4.

Bolyárics.

Vasúti menetrend.

Budapest és Bécs irányában:

Gyorsvonat hajnalban	4 óra 57 perc.
Személyvonat hajnalban	4 " 23 "
Személyvonat délután	5 " 07 "
Omnibusvonat reggel	8 " 45 "

Felgyház és Szeged irányában:

Gyorsvonat éjjel	12 óra 15 perc.
Személyvonat reggel	10 " 03 "
Személyvonat este	9 " 52 "
Omnibusvonat este	7 " 17 "

Piaci Árjegyzék.

Tiszta búza métermázsánként	8.70 krtól 9.10 krig.
Kétszer	7.80 " 8. — "
Rozs	7.30 " 7.50 "
Árpa	7.40 " 7.80 "
Zab	7.60 " 7.80 "
Tengeri	6.20 " 6.40 "
Köles	7.20 " 7.50 "
Krumpli	2.40 " 2.70 "
Széna	1.90 " 2. — "
Szalma	1. — " 1.10 "

Szerkesztői üzenetek.

Hajgató Sándor N. Kanizsa. „Dalos Liget” című munka beérkezése nem emlékeztünk. Valahol eltévedett.

Gódmányi Géza Sárdor. A „Lelki uzsonná”-ra szánt „szellemi szalmi szeletek” című humoros novella porció előfizetési felhívása, több okból fogva nem találhat helyet lapunkban. Ha azonban a megjelölt mű beküldetik, kötelességünkhöz képest méltán fogjuk, s ha érdemes lesz rá, elterjesztésben is serénykedni fogunk.

Kormányos R. „Olvasókör” kiadója Budapesten Sztézi-útsza 31. sz. Ráaklun. Különben már levelet is írunk.

N. N. Helyben. Névtelenül beadott közleményekre nem reflektálhatunk. Egyébiránt minket az antisemitizmus elleni küzdelemben nem zsidóbarátság, hanem az egyenlőség, szabadság és testvériség szent ügye vezet. Ezt tessék egyszer s mindenkorra tudomásul venni.

Kiadói üzenet.

Tóth László úrnak Közbély. A lapot itt rendszeresen postára tessük minden vasárnapon, s a posta is még az nap továbbítja. Ha tehát egyike vagy másik számunk elkérik, vagy éppen nem jutna rendelései helyére — másutt kell hibának lenni. Egyébiránt a hiányzó számot elküldöttük.

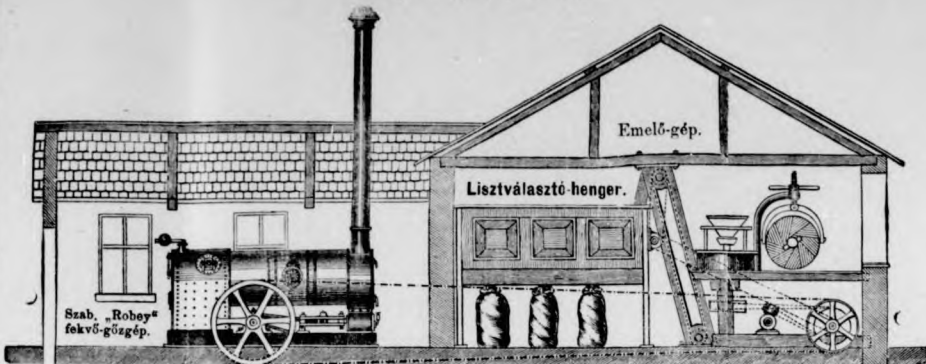
Ez alkalomból tisztelt előfizetőinket értesítjük, hogy ha a lap kihordása körül bármily hibát, vagy rendeltetésig elvezéshez észre, legyenek szivesek azt mielőbb a kiadói iroda tudomására hozni.

Felolós szerkesztő: BOÓDOR SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

ROBEY & CO^{MP}

Budapest, Üllői-út 35.



Szabadalmazott „ROBEY” gőzgép

malmok hajtására a legjobb gép, nem igényel külön alapfalazatot, falazott kéményt, olcsóbb is. felül is mulja a fekvő (stabil) gépet.

39 (18-3)

Szőlő

eladás.

A Czoller-közön, Dr. Hanthó István úr szomszédságában 161 útból álló szőlő és 800 öfö veteményes föld

házzal

és kúttal ellátva, szabadkézből eladó. Bővebb tudomás szerzhető nevezett birtokon ÖZV.

Federesák Jánosné

tulajdonosnő. 51 (1-1)

Meghívás.

A kecskeméti központi takarékpénztár

XI-ik évi

RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

f. évi márczius 16-án délelőtt 10 órakor tartandja meg saját helyiségében.

A tanácskozás tárgyai:

- 1-ször. Igazgatási jelentés.
 - 2-ször. Üzleti kimutatás és a felügyelő bizottság által is jóváhagyott zárméreg betérjesztése.
 - 3-ször. Az igazgatóságok felügyelő bizottság által is elfogadott javaslata a jövedelem felosztása iránt.
 - 4-ször. Jegyzőkönyv hitelesítő bizottság választása.
- A mérleg és a felügyelő bizottság jelentése a t. cz. részvényesek által az intézet helyiségében bármikor átvehetők.

Kecskemét, 1884. február 9.

Az igazgatóság.

A közgyűlésen részt venni kívánók sziveskedjenek részvényeiket (letéti jegyjüket) a közgyűlést megelőzőleg az igazolási jegyek átvétele mellett az igazgatóságnál letenni.

46 (1-1)

Tudósítás.

Van szerencsem a n. é. közönség beces tudomásra hozni, hogy Budapestről 8 évig fenálló

cipész üzletemet

Kecskemétre budai-ny. útca, 150-ik szám alatt — **Buttinger**-féle háza — helyeztem át. Izéles, szilárd, díszes és lehető olcsó munkám által igyekszem minden tisztelt rendeléim bizalmát kiérdemelni. Készítek úri-, női- és gyermek-czipőket és csizmákat, szakmába vágó **orthopéd** munka elkészítésére, melyben nagy ügyességet tanúsítok, szintén vállalkozom.

A n. é. közönség beces pártfogását kérve, maradok tisztelettel

47 (1-1)

CZINGER MIHÁLY.

Levelező-lap általi értesítésre, ha a lakás megvan nevezve, legnagyobb készséggel megjelenek.

!!Hölgyek figyelmébe!!

Van szerencsem a mélyen tisztelt hölgyközönséget értesíteni, miszerint a mult hóban már előlegesen hirdetet

női ruhaszabási- és varrási tanfolyamot

megnyitottam. A tanulás bármely nap megkezdhető, azonban óhajtott volna a bejelentéseket legfeljebb e hó 15-ikéig eszközölni, bár kívánatra e napon túl is vétetnek fel tanítványok.

A tanfolyam április hó végéig tart. Beces pártfogásukat kérvé, maradok tisztelettel

48 (3-1) **Kubiczky Károlyné,** szabásznő.

Lakásom: Kis-vásári-útsza 122. sz. a.

Tűzi fa.

Legelő minőségű baracsi száraz tűzgy. és cserfa öle 14 ft 50 kr., fekete nyárfa 9 ft 80 kr. árban van eladó belső-sétány mellett Dékány Mihály házában, a hol **egy üzent** is van kiadó.

42 (3-2)

Ház- és földbirtok-eladás.

A II. tizedben, hosszú-útsza 269. sz. alatti **ház**, melyben van három szoba, két konyha, egy élekkamra, egy kamra, egy öf és egy zárt szin, szabad kézből eladó. — Továbbá eladó hozsonöt hold városföldi szántóföld

a miniszteri-úton; harmadöt hold föld a csáktornyai-hegyben és végül másöt hold föld az öreg-hegyben a Czollner-közön. — Esetleg a földek haszonbérben vagy felében is kiadó.

Értekezni lehet a fent ketté háznál

SZABÓ JULIÁNNA

tulajdonossal.

43 (3-2)

Hirdetmény.

A Szolnok-Csongrád jobbparti tiszai armenitösöt társulat töltéseinek közigazgatási végrehajtás útján történt újra építése alkalmával egyesek birtokaiból elfoglalt, avagy megkárosított földterületekre vonatkozó kisajátítási eljárás a közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter úr 958/1884. számú leirata szerint elrendeltetvén a kecskeméti határra vonatkozó kisajátítási tervrajz és összeírás s esetleg kártalanítás megállapítására hivatott kisajátítási bizottság Kecskemét sz. kir. város törvényhatóság közigazgatási bizottságának 30/k. b. 1884. számú határozatával kiküldetett, s a tárgyalás határideje a év 1884. évi márczius hónap 29-ik napjának délelötti 10 órája kitűzetett, a tárgyalás helyévé pedig Új-Kécske község-háza jelöltetett meg; miröl mindazok, kik ez ügyben érdekelve vannak, az 1881. évi 41. t.-czikk 34. § ához képest azzal értesitetnek, hogy a kisajátítási tervrajz és összeírás Kecskeméten a városházánál ifjabb Bagi László első aljegyző hivatalos helyiségében 15 napi közzemlére kitűzetett, minél fogva figyelmeztetnek az érdekelteket, hogy a fenti határidő alatt a tervrajzot és összeírásat megtekinteni, illetve a tárgyaláson megjelenni annyival inkább készkedjenek, mivel a kisajátítási bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemleg fog határozni, ha az érdekeltek közül senki sem jelen meg.

45 (3-2)

2315. 1884.

Kelt Kecskeméten, a városi tanácsnak 1884. évi febr. 25-én tartott üléséből.

Szalkay Gerő, jegyző.

Léstár Péter, polgármester

2770. 1884.

Hirdetmény.

A Casinó alatt levő s jelenleg Löwy Gyula által haszonbérrelt sarok bolthelyisége, a hozzá tartozó pinze és raktár haszonbérlete a folyó évi ápril 24-ik napján lejárandván — újból haszonbérbe adása folyó évi ápril 24-től 1890. évi ápril 23-ik napjáig bezárólag — 6 évre a 2770/1884. sz. tan. végzéssel megrendeltetett, s az árverés megtartására folyó évi márczius hó 21-ik napjának d. e. 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, mely határidőre bérteni kívánók 100 frt bántépénzel ezennel meghivatnak; — egyéb a bérletre vonatkozó feltételek pedig a gazdasági hivatalban a kitűzött határidőig a hivatalos órákban bármikor megteudhatók

Kecskemét, febr. 29. 1884.

44 (2-2)

A gazdasági osztály.

A vasúti sétány közelében fekvő Kada-féle

nyárilak

egy vagy több évre bérbeadandó.

Bővebb értesítést ad **Kada Elek.**

50 (1-1)

Ház- és gép-eladás.

Néh. Tassy László hagyatékához tartozó VII. tized 47. szám alatti ház, úgy egy csak két nyáron át használt és teljesen jó karban levő 6 lőreji gőzcséplőgép eladó.

Eladandó Dr. Tassy Pál VII. tized 35. sz. alatti háza is.

41 (4-2) **Dr. Tassy Pál.**